

disse tendenser. Vi tror også, det er vigtigt, at man ser byens ledelse som det, at der er et samspil af forskellige aktører, der spiller sammen, og også at vi sammenfatter planlægningen og gør det til en aktiv planlægning.

I byens udvikling har det offentlige en stærk rolle, og det offentlige skal også have instrumenter, således at det ikke kun bliver som i en kommuneplanlægning, hvor man kan lave arealreservationer og have gode meninger, men således at man også kan køre tingene igennem.

Derfor synes vi også, det er godt, at der kommer forslag til, at man nu bedre skal organisere omdannelser og renoveringer af ældre industriområder. Det har været en mangel. Vi har kunnet gøre det i boligområderne gennem byfornyelse, men det har været svært at gøre det systematisk og godt i de ældre industriområder. Der er klart brug for nogle instrumenter, således at det offentlige kan gå ind og aktivt påvirke udviklingen gennem organisering og også gennem økonomi.

Men det er selvfølgelig vigtigt, når man diskuterer det, at man ikke laver nogle underlige demokratiske organer. Borgerne skal være med, parterne skal spille sammen. Men det er vigtigt, man har øje for, at der også er demokrati i det, og også at man heller ikke underminerer kommunalbestyrelsens kompetence dér, hvor det er relevant, at de stadig væk har kompetencen.

På en eller anden måde er det lidt mærkværdigt med denne bypolitikredegørelse, når vi skal diskutere, for den er faktisk generel. Den beskriver nogle tendenser og nogle udviklingsretninger, som vi har meget forståelse for og egentlig også synes er meget rigtige. Men på en eller anden måde forholder den sig ikke særlig meget til den konkrete virkelighed.

Hvor er det, de store problemer er? Hvor er det, kerneproblemerne er, hvor vi skal sætte ind? Jeg vil godt sige, at for os er et af kerneproblemerne, og det er jo den diskussion, vi har haft, det store pres på boligmarkedet og mangelen på boliger.

Der er markant brug for, at der bliver bygget flere boliger i byområderne. For os at se er det den almene sektor, der i høj grad skal løse den opgave, og det er også økonomisk det mest fornuftige at lade den almene sektor løse denne opgave.

Vi tror ikke, at det, der er kommet i by- og boligministerens udspil med ca. 2.000 boliger om året, er tilstrækkeligt. Vi skal længere op, hvis vi skal løse behovet, og det har jo vidtstrakt betyd-

ning, at vi får bygget flere boliger, både så vi får dækket behovet, men det har også stor betydning for de mange, der skal ud og købe ejerboliger, for de må købe til en meget høj pris, fordi der er mangel på boliger.

Så det at få bygget flere boliger til de mange grupper er for os helt afgørende.

Så oplever vi i redegørelsen en meget stor tro på, at man kan klare tingene ved at satse på de ressourcestærke. Man snakker om blandede ejerformer, som baserer sig på, at man skal have ressourcestærke ind.

Jeg synes, man viger lidt uden om det kontante, reelle problem, som svage beboere har, for de har faktisk ikke ret mange boligvalg. Vi kunne løse mange problemer, hvis vi gav de svage nogle flere boligvalg, således at de ikke nødvendigvis skulle bo i 10-20 pct. af den almene boligsektor.

Vi tror heller ikke generelt på, at dét med blandede ejerformer er en generel løsning. Det er klart, at det er en løsning, når vi har så forskellig adgang til vores boligformer, som vi har, og når den almene sektor ikke er almen, specielt ikke når vi bygger nyt, for den er for dyr. I forhold til ejerboligen er den almene bolig for dyr. Det betyder, at det i virkeligheden er svært at gøre den almen.

Den almene bolig bliver i alt for høj grad en social bolig, og det kommer vi ikke uden om. Det er ikke nok bare at lave spændende boligformer. Det tror vi er vigtigt, men jeg tror ikke, at vi kommer uden om at skulle snakke om den almene boligs pris. Det vil kunne gøre, at den på sigt kan konkurrere med ejerboligen, således at det også boligøkonomisk er fornuftigt for mange flere mennesker at bo i en almen bolig.

Så ved jeg godt, at en bypolitisk redegørelse ikke kun er en redegørelse. Jeg tror, det ville være godt, hvis vi kommer bag om ordene, således at sådan en redegørelse, som vi har her og nu, ikke kun er en redegørelse, der har alle de rigtige ord som f.eks. helhedsorienteret partnerskab og sammenhængende løsninger og den hele by. Det er brug for, at vi tager fat på de kontante ting, som jeg nævnte her med boligerne, for at markere nogle løsninger.

Tilsvarende også med trafikken. Det siges, at det er vigtigt, at vi får placeret funktioner tæt ved trafikale knudepunkter, og at man skal fremme den kollektive trafik. Jamen det er rigtigt, men er det nok? Har vi ikke snakket om det så mange gange og alligevel set, at trafikken blomstrer? Hver gang vi bygger nye veje, så